
2 Herdenking

Aan de orde is **de herdenking van de heer Helmin Wiels**.

De voorzitter:

Ik heet de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de Gevolmachtigde Minister van Curaçao van harte welkom in de Eerste Kamer. Ik verzoek u allen te gaan staan.

Met afschuw en leedwezen heeft de Eerste Kamer zondag kennisgenomen van het verschrikkelijke nieuws van de moord op het Curaçaose Statenlid Helmin Wiels. Elke moord is onaanvaardbaar. Deze moord op een collega-volksvertegenwoordiger binnen het Koninkrijk der Nederlanden raakt ons hier in dit huis en velen in de samenleving, zowel in het Caraïbisch deel van het Koninkrijk als in Nederland, bijzonder diep.

Ik heb in maart jongstleden de heer Wiels en zijn collega's van de parlementen van het Koninkrijk in deze zaal welkom mogen heten bij de opening van het constructief verlopen Interparlementair Koninkrijksoverleg. Hij heeft hieraan ook zijn bijdrage geleverd. Leden van deze Kamer hebben tijdens dit overleg en tijdens eerdere ontmoetingen de heer Wiels leren kennen als een gedreven en gepassioneerd politicus met duidelijke opvattingen. Hij had een diepe betrokkenheid bij zijn land. In zijn handelen stond het belang van de bevolking van Curaçao altijd heel nadrukkelijk voorop. De heer Wiels heeft de afgelopen jaren een belangrijke rol gespeeld in de politiek van het land Curaçao en van ons Koninkrijk.

Met mijn collega Anouchka van Miltenburg van de Tweede Kamer heb ik vandaag de voorzitter van de Staten van Curaçao, Mike Franco, namens de Staten-Generaal een brief gestuurd waarin wij onze afschuw uitspreken over deze moord en ons oprechte medeleven betuigen met de nabestaanden. Wij wensen zijn familie en vrienden, de Staten van Curaçao en de Curaçaose bevolking veel sterkte bij het verwerken van deze verschrikkelijke gebeurtenis.

Ik geef nu het woord aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Minister Plasterk:

Voorzitter. De Nederlandse regering is diep geschokt door de moord op de politiek leider van Curaçao – als we hem zo mogen noemen – en Statenlid Helmin Wiels van de partij Pueblo Soberano. Ons diep leedwezen gaat in de eerste plaats uit naar zijn kinderen, zijn overige familieleden en zijn aanhangers, maar ook naar het volk van het land Curaçao.

Helmin Wiels was sinds de Statenverkiezingen de sterke man van Curaçao. Wellicht tegen de verwachting van velen in heeft hij op een beslissend moment een cruciale beslissing genomen, namelijk om een zakenkabinet te installeren, om de economie van het land op orde te brengen en om de relaties met andere landen te verbeteren en met name de relaties met Nederland. Dat was een daad van moed waarvoor we hem zeer dankbaar moeten zijn.

Ik heb hem persoonlijk leren kennen als een charismatische leider, iemand van en voor zijn volk, een politicus die weer koers gaf aan zijn land na enkele turbulente jaren. We konden het erg goed met elkaar vinden. Vanaf de kennismaking had ik het gevoel: deze man deugt en is het

vertrouwen waard. We hebben voortdurend open en eerlijk contact gehad op basis van respect en vertrouwen. De eerste keer dat ik hem ontmoette, gaf hij mij zijn politieke prioriteiten. In de eerste plaats vechten voor de gewone mensen in Curaçao. In de tweede plaats: integriteit is de basis van het herstel van vertrouwen op alle niveaus, zowel in het bedrijfsleven als in de internationale politiek. In de derde plaats wilde hij onafhankelijkheid. Maar hij zei daarbij: die wil ik niet nu, ik wil een trots land dat niet zijn hand ophoudt maar in staat is om zelf orde op zaken te stellen en daar wil ik ook de verantwoordelijkheid voor nemen. Toen ik dat hoorde dacht ik: dit lijkt mij een uitstekende agenda voor een politiek leider in Curaçao en met hem kunnen we heel goed samenwerken.

Hij kwam uit een familie van gezag. Zijn vader was politieagent, zijn grootvader was politieagent en hij heeft zelf heel bewust besloten dat dit eigenlijk te laat in de keten zit om de problemen op te lossen voor jongeren die van het pad af raken. Hij heeft daarom gekozen voor een loopbaan in het sociaal werk en hij heeft vanuit die loopbaan uiteindelijk gekozen voor de politiek.

Hij was streng; streng voor anderen, streng voor de jongeren in zijn land, maar ook streng voor zichzelf. Hij stond elke ochtend om vijf uur op om eerst een uur te sporten, daarna zijn stukken te doen en daarna de hele dag te werken en 's avonds ook nog contact te hebben met de mensen in het land, een spartaanse levensstijl, ook voor zichzelf.

Curaçao heeft met Helmin Wiels een uitzonderlijk indrukwekkende leider verloren. Dat is een slag voor zijn naasten, het is een slag voor het land Curaçao en het is een slag voor het Koninkrijk. Het is niet alleen voor Curaçao, maar ook voor het Koninkrijk van groot belang dat de politieke erfenis van Helmin Wiels wordt opgepakt. Namens de Nederlandse regering spreek ik dan ook de hoop uit dat de wending die Helmin Wiels met anderen heeft ingezet, voor de verdere ontwikkeling van Curaçao voldoende wortel heeft geschoten. Ik ben er overigens ook van overtuigd dat dit het geval is en dat die koers ook de komende jaren verder zal worden gebracht ten gunste van de bevolking van Curaçao en van het Koninkrijk.

Tot slot. De Nederlandse regering heeft minister-president Hodge van Curaçao alle hulp aangeboden die Curaçao nodig heeft om de daders van deze lafhartige daad zo snel mogelijk aan te houden en te berechten.

De voorzitter:

Dank u wel. Ik schors de vergadering voor een enkel moment om afscheid te nemen van de gevolmachtigde minister.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

De voorzitter:

Vreugde en verdriet liggen dicht naast elkaar. Na deze korte herdenking van de heer Wiels wil ik de heer Flierman, onze collega-senator, van harte gelukwensen met zijn hoge koninklijke onderscheiding, ontvangen bij zijn afscheid van de universiteit. Ik wens hem natuurlijk heel veel succes in zijn nieuwe werkring.

Ik meld, tot mijn verdriet, dat collega Smaling vandaag voor het laatst in ons midden is. De senioren hebben al vernomen dat het de bedoeling is dat hij al volgende week wordt geïnstalleerd als lid van de Tweede Kamer. De fractievoorzitter van de SP noemde dat een stapje hoger, geloof ik. Wij kijken daar wat anders tegenaan. Ik moet op

mijn woorden passen, maar iedereen begrijpt wat ik bedoel. Wij krijgen om half vijf de gelegenheid om onze collega de hand te drukken bij zijn vertrek uit de Eerste Kamer. Ik zal dan ook nog heel kort een paar woorden tot jou richten, Eric. Bij dezen: weet dat wij je zullen missen.

(geroffel op de bankjes)

De voorzitter:

De ingekomen stukken staan op een lijst die in de zaal ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

(Deze lijst is, met de lijst van besluiten, opgenomen aan het einde van deze editie.)

De voorzitter:

Ingekomen is een brief van het lid Smaling d.d. 1 mei 2013, waarin hij meedeelt zijn lidmaatschap van de Eerste Kamer per 13 mei 2013 neer te leggen in verband met zijn benoeming als lid van de Tweede Kamer per 14 mei. Ik heb inmiddels de Voorzitter van het Centraal Stembureau voor de verkiezing van de leden van de Eerste Kamer hiervan in kennis gesteld.

Ik stel de Kamer voor, in verband met de troonswisseling, de naamgeving van de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat/Algemene Zaken en Huis der Koningin (BZK/AZ) te wijzigen in de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat/Algemene Zaken en Huis van de Koning (BZK/AZ).

De heer **De Grave** (VVD):
Des Konings.

De voorzitter:

Dat is helaas niet de uitdrukking. Het is ook de Commissaris van de Koning en niet des Konings. Zo is nu eenmaal de naamgeving. Het is het Huis van de Koning.